

Spis treści

CZĘŚĆ PIERWSZA

Eksmisja	7
Dziady	35
Ósmego marca — w dzień kobiet	50
Ulotka	67
Alumn Alek	80
Inwazja	85
Plagiat	89
Grudniowa noc w pałacu	96
Głos na Putramenta	103
Scenariusz	113
Z wycieczką do Oświęcimia	117
Zapamiętaj imię swoje	134
Helena	143
Bunt szrajberki	150
Moskwa	161
Bez spadochronu	175
Pod chramem Wasilija Błazennogo	186
Moncze tundra	205
<i>Dorogoj, no czorty by tiebie wziali!</i>	215
Maja	224
Konferencja prasowa	241
La famme i dzieciątko Lenin	259
Pożegnanie	275
Topole króla Sobieskiego	281

CZEŚĆ DRUGA

Przestroga	293
Pierwszy maja	302
Propozycja	309
Pasterz	317
Do jutra, <i>do zawtra</i>	326
Noc w hotelu „Rossija”	353
Wyrok sekretarza Markowa	371
Sprawozdanie z pobytu	389
Podwalina	397
W kleszczach bojkotu	424
Tafla lodu	443
Nie, to nie wyspa ocalenia	473
No pasaran!	493
Na Saskiej Kępie	500
Pogrzeb	503
Kamienie księdza Popiełuszki	513

Janusz Krasiński (1928) – prozaik, dramaturg, autor słuchowisk radiowych, scenariuszy i reportaży. Po ciężkich przeżyciach wojennych – należał do Szarych Szeregów, po powstaniu warszawskim został wywieziony do Oświęcimia, następnie do obozu Flossenbug-Hersbruck pod Norymbergą i w 1945 do Dachau – i po dwuletnim pobycie w amerykańskiej strefie okupacyjnej po wyzwoleniu, wrócił do Polski. Aresztowany pod zarzutem szpiegostwa i skazany na piętnaście lat więzienia (Mokotów, Rawicz, Wronki). Wyszedł po dziewięciu latach na mocy amnestii w 1956 roku. W tym samym roku debiutuje wierszem *Karuzela* i opowiadaniem *Potworek*.

Autor powieści (*Haracz szarego dnia*, 1959; *Wózek*, 1966 – nagroda im. Stanisława Piętaka; *Syn Wallenroda*, 1979; *Na stracenie*, 1992; *Twarzą do ściany*, *Niemoc*), zbiorów opowiadań (*Jakie wielkie słońce*, 1962; *Skarga*, 1968) i reportaży (*Żywiół dotąd nie znany*, 1973), oraz wielu sztuk teatralnych. Szczególnie dwie z nich – *Czapa, czyli śmierć na raty* i *Śniadanie u Desdemony* – zyskały międzynarodowe uznanie, wystawiano je w Paryżu, Linzu, Moskwie.

Członek PEN-Clubu, od czerwca 2005 r. jest prezesem Stowarzyszenia Pisarzy Polskich.

Skazany jeszcze w czasach stalinowskich i więziony pod absurdalnym zarzutem szpiegostwa na rzecz Ameryki Szymon Bolesta, a więc ktoś wrogi systemowi, niepewny, wbrew wszystkiemu osiąga z czasem społeczną pozycję, z której można już z bliska przyrzuć się poczynaniom władzy. Uczestniczy w proteście pisarzy przeciwko zdjęciu ze sceny „Dziadów” Adama Mickiewicza, zapędzony przez ormowców wraz z manifestantami do kościoła św. Krzyża staje się świadkiem wydarzeń Marca 68, zaś w parę lat później, rzecz zdawałoby się wprost nieprawdopodobna, zostaje poproszony do współpracy przy filmie w koprodukcji polsko-radzieckiej. Jest pisarzem, a przy tym dzieckiem Oświęcimia, a o tym właśnie ma być film. Więc były amerykański szpieg w Moskwie! W kilka lat później jedzie tam powtórnie, już jako wiceprezes związku literatów i z duszą na ramieniu wygłasza prosolidarnościowe przemówienie. W stanie wojennym uczestniczy w Kongresie Kultury Polskiej. Tymczasem stan wojenny uzmysłowi mu, że wciąż jeszcze nie napisał wszystkiego, co ma do powiedzenia o czasach stalinizmu. Teraz gdy znów za poglądy pakuje się ludzi do więzień, ucieka do swej chaty na wsi, aby dać świadectwo prawdzie stalinowskich czasów, pokazać mechanizmy zbrodniczego systemu. Ale weźmie jeszcze udział w pogrzebie zamordowanego księdza Jerzego Popiełuszki. Postara się przy tym odtworzyć dramatyczny przebieg tego mordu.

Ta książka nie jest ani pracą historyczną, ani pamiętnikiem z osobistych przeżyciach autora, powieścią.

Wojewódzka Biblioteka
Publiczna w Opolu

311477

000-311477-00-0